

fører har fremdraget forskellige andre Spørgsmaal, hvorom der ikke er absolut Enighed i Udvalget, og jeg kan derom fuldt ud slutte mig til det Svar, der af den højtærede Finansminister blev givet paa disse forskellige Indstillinger.

Blandt de Spørgsmaal, som den ærede Ordfører fremdrog, var Spørgsmaalet om de forskellige Regnskabsaar, der gælde for de to Foreninger, der her arbejder sammen, nemlig Tiendebanken og Hypotekbanken. Der er neppe megen Anledning til den Udgift, som vilde medføres ved, at man etablerede eet Regnskabsaar, idet der kun findes een Kassererforretning for baade Tiendebanken og Hypotekbanken. Dersom hver af disse Banker havde sit særegne Regnskabsvæsen og sin særegne Kassererforretning, var Forholdet noget anderledes. Men da der, som sagt, kun er een Kassererforretning, forekommer det mig, at der ikke er nogen Fare for, at der skulde ske Misligheder derved, at Tiendebanken har et Regnskabsaar, Hypotekbanken et andet.

I Spørgsmaalet om Opgørelsen af Obligationmassen er jeg enig med den højtærede Finansminister. Det er ikke rigtigt at opgøre Obligationerne til Dagskursen ved Regskabets Afslutning, idet Obligationerne, som anført af den højtærede Finansminister, aldrig blive Genstand for Salg, men udtrækkes efterhaanden. Som Følge deraf ser jeg ikke Nødvendigheden af at opføre dem til Dagskurs. Tværtimod har den højtærede Finansminister Ret i, at det vil bidrage til stadige Svingninger paa Regnskaberne, og det forekommer mig at være urigtigt. Heller ikke tror jeg, det har noget videre paa sig, at Obligationerne have Prohibitivpaategning. Hvis de skulde være Genstand for Salg, har den ærede Ordfører Ret i sin Udtalelse om Vanskeligheden ved at sælge dem i Udlandet, naar de have denne Prohibitivpaategning, men da de, som sagt, ikke skulle sælges, men udtrækkes, kan der ikke med Rette gøres nogen Indvending mod denne Paategning.

Jeg er altsaa enig med den ærede Ordfører og Udvalget i at indstille disse to Regnskaber til Godkendelse og har ikke fundet Anledning til at gøre videre Bemærkninger, idet jeg, som sagt, i eet og alt kan slutte mig til den højtærede Finansministers Udtalelser.

Ordføreren (Deuntzer): Jeg takker den højtærede Minister for hans velvillige Svar. Ligeledes takker jeg det ærede

Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) for de Oplysninger, han gav.

Jeg skal i øvrigt kun bemærke, at det forekommer mig — men jeg er ikke sikker derpaa i Øjeblikket —, at jeg fremhævede, at de Bemærkninger, jeg gjorde om Obligationernes Opgørelse til Dagskurs, skete for egen Regning og ikke for Udvalgets. (*Stemmer: Jo.*) Det glæder mig, for jeg var bange for, jeg havde glemt det. Jeg vil udtrykkelig betone, at det ikke er Udvalgets, men kun min Mening, som jeg for øvrigt fastholder.

Jeg mener nemlig, at et Regnskab, der afsluttes til en bestemt Dag, netop skal vise den vekslende Styrke eller Svaghed i vedkommende Institution, der retter sig efter Pengemarkedets vekslende Styrke eller Svaghed. Naar det ikke gør det, kan man sige, det er ufuldkomment, idet de, der ønske at se, hvorledes Banken i Virkeligheden staar, selv maa regne Værdien ud.

Det er altsaa min Mening, at det skulde findes i Regnskabet, men det er ikke noget, Udvalget er enig med mig om.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslag til Beslutning, saalydende:

Rigsdagen godkender Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Regnskab for Tiden fra 1. Oktober 1906 til 31. Marts 1908.

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Godkendelse af Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Regnskab for Tiden fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Tillæg B. Sp. 677).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.